

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Extrema huius amoris vitiosa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

Elificeret. Quasi dixerit: amorem, quem *Christus* D. habuit ad Ecclesiam sponsam suam, qui fuit purus ab omni intentione alicuius lucri, liberalis, fidelis, & constans vsque ad vitam propriam exponendam, vt eam faceret sanctam, & sine macula: eum inquam amorem tanquam exemplar accipite amoris erga vxores vestras, vt conemini illum imitari.

SECUNDA ratio est deducta à similitudine amoris erga se ipsos: viri (inquit) debent diligere vxores suas, vt corpora sua; qui suam vxorem diligit, se ipsum diligit: nemo autem vnquam carnem suam odio habuit, sed nutrit & fouet eam, sicut & *Christus* Ecclesiam. Non itaque debet vllus vxorem suam odio habere cum qua est vna caro: sed nutrire & fouere illam amore illo puro & perfecto, quo noster Saluator nutrit & fouet Ecclesiam suam, & animas quæ in ea sunt.

TERTIA ratio est ob preceptum Dei in huius status institutione latum, cum dixit: propter hoc relinquet homo Patrem, & matrem suam, & adheret vxori suæ, & erunt duo in carne vna. Hoc ipsum autem lex noua magis extulit, cum fecit, vt matrimonium esset Sacramentum, signumque vnionis & amoris, quem habet *Christus* ad suam Ecclesiam: ac proinde coniuges ipsos etiam obligat, vt signum ipsum verum faciant iuxta rem significatam: vt mutua scilicet habeant inter se charitatis coniunctionem, quemadmodum habet *Christus* & eius Ecclesia. Hæ tres rationes æquè obligant vxores ad viros suos amandos, quemadmodum Ecclesia *Christum* amat puro, fideli, & constanti amore: quia & ipsa sunt vnum cum viris: ideoque tenentur illos, sicut se ipsas diligere, & relinquere Patrem & matrem, vt adhæreant viris suis: tam ob Dei preceptum, quam ob Sacramentum *Christi*: nam in hoc sunt pares,

§. I. Extrema huius amoris vitiosa.

SED quemadmodum virtutes semper tenent medium inter duo extrema vitiosa: alterum ad dextram per excessum; alterum ad sinistram per defectum: ita amor coniugum ex vtroque extremo potest vitium contrahere: alterum est, si ad eum nimius esset amor: vt, quo inuicem sibi complacerent, non curarent Dei legem conculcare. Quemadmodum a *Adam*, ne Heuam contristaret, comedit fructum, à Deo sibi prohibitum, potius volens Deum offendere, cum tanto totius orbis detrimento, quam suam vxorem contristare: Et *Salomon*, quia b copulatus est ardentissimo amore alienigenis mulieribus, edificauit eis templa, in quibus Deos suos adorarent: qua cor eius auerterunt, vt & ipse illos adoraret. Et de quodam alio narrat Euangelium, quod c inuitatus ad nuptias regias noluerit venire, ne vxorem, quam recens duxerat, vel ad breue tempus relinqueret. Et, vt habet liber

Amor Christi exemplum coniugum.

2.

Amor proprius hinc.

3.

Preceptum Christi de diligenda.

Vxorum reciproca obligatio.

Vxor diligenda post Deum.

a Gen. 3. 6.

17.

b 3. Reg. 11. 1. &c.

c Luc. 14. 20

Eldra: multi dementes facti sunt propter uxores suas, & serui facti sunt propter illas: & multi perierunt, & iugulati sunt, & peccauerunt propter mulieres. Et ipsamet coniugalis castitas ex hoc excessu amoris plurimum laeditur, quemadmodum paulò pòst videbimus. Contra hoc extremum tendit praeclara illa Saluatoris admonitio, iubentis discipulos suos, e odisse uxores suas: nam (vt Sanctus Thomas aduertit) solennis est diuinæ scripturæ stylus, odium appellare amorem minorem cum maiori collatum: quemadmodum dicit, quòd f *Deum* *Jacob dilexit, & Esau odio habuit*; eò quòd Esau minus dilexerit, multoq̃ue parciùs ei fauerit, quàm Jacob. Ita igitur vir vxorem & vxor virum odisse debet, quatenus minus debent se mutuò diligere, quàm Deum dirigendo amorem suum iuxta rationis & legis diuinæ regulas: ita vt nunquam amor vt mutuus in causa sit, cur eam transgrediantur. Nec debent, quemadmodum Adamus, de manu vxoris pomum accipere, quod illa contra Dei mandatum obtulerit: etiam si illud dulcissimum esset, nec eius voci aut persuasioni, quantumuis inopportuna acquiescere. Quod si conqueratur propterea, se odio haberi; respondeat: hoc esse odium, quod Deus commendat: nec tamen odium hoc esse malum, sed perfectum, & verus aliàs amor, licet inferioris gradus, quàm amor ipse Dei. Et si vxor contenderit, vt vir idola adoret, quæ adorat ipsa; & vt templa illis ædificet: vt sic ostendat se fauere ipsius vanitatibus, & mundanis recreationibus; & vt terrena & inordinata ipsius desideria sequatur: nullo modo ei est acquiescendum, sicut Salomon acquieuit: sed operam potiùs det, vt illa, vxor non adoret, sed à se abijciat, quemadmodum g *Jacob* effecit, vt *Rachel* ea abijceret: vt ita saluari possit. Et hic erit vere perfectior amor; qui plus vxoris animam, quàm corpus amat. Quòd si amor erga illam instiget, vt negligat conuiuia Dei, Sacrum Missæ, concionem, & Sacramentorum frequentiam: mortificet hunc amoris excessum, induatq̃ue robustius pectus, ad vxoris societatem interdum dimittendam, quòd Dei familiaritatem, quando id illi placet, obtineat. Quod diximus de viris, intelligendum etiam est de vxoribus: quæ sancto quodam odio debent illos prosequi in eo sensu: quòd amor erga illos multò sit minor, quàm erga Deum ita vt nullum in eorum gratiam peccatum admittant. In idem extremum incidunt, qui ob nimium amorem, facilem dant suscipionibus, & zelotypia locum; alijsque multis defectibus, de quibus inferiùs agetur.

2. Non tamen propterea inclinare debent in extremum alterum vitiosum, amoris scilicet ad eò exigui parciq̃ue, vt verè declinet in odium malum. Ex quo graues offensiones contra Deum Dominum nostrum oriuntur; & contra vnionem & concordiam charitatis, fidelitatem, & iustitiam, ad quæ matrimonij contractus obligat, & Sacramenti significatio: sic enim

tranf-

c *Luca*. 14. 26f *Malac.* 1. 3.
Rom. 9. 13.

Odium vxorū suarū.

g *Gen.* 35. 2.

Tract. 3. c. 5.

Deus marito preponendus.

Zelotypia.

2.
Odium malum vitandum.

transgredereantur & turpiter macularent vnionem vnus cum vna, quæ per vnionem Christi cum Ecclesia significatur: & contra hoc extremum diriguntur omnes rationes Apostoli, quibus viros exhortatur, vt *uxores suas diligant, & sicut Christus Ecclesiam*: cuius amor non sequitur extrema, sed regiam tenet perfectionis viam: non declinans ad dextram, neque ad sinistram, vt sit omnibus coniugatis exemplar amoris, quo se mutuo prosequantur.

§. II. In quibus rebus Coniugum amor debeat prælucere.

EX HAC Apostoli doctrina deducere possumus particulares aliquas res & proprietates, in quibus amor vtriusque coniugis debeat elucere, ad imitationem eius, qui est inter Christum D.N. & eius Ecclesiam: vt pulchre ostenditur in octo capitibus libri Cantici Canticorum ex quibus, quæ ad hoc propositum maioris erunt momenti, colligemus.

PRIMA sit, quod vtriusque amor, quæ sunt coniuges, debet esse singularis & vnicus: ita vt vterque sibi in altero ita complacere, atque si *solus* esset in mundo: quemadmodum ipse Christus de sua Ecclesia dixit, *sicut lilium inter spinas*: sic *amica mea inter filias*: ipse verò sponsa respondit: *sicut malus inter ligna sylvarum*, sic *dilectus meus inter filios*: quare viro ipsi, totius mundi mulieres esse debent tanquam *spina*; vxor verò tanquam *lilium*: & quemadmodum homo refugit contingere spinas, ne ab eis pungatur; gaudet verò tangere, & odorem lilij percipere, quia suavis est: ita vir fugere debet tactum & familiaritatem cum vxore aliena: quia si valde propè accedat facile pungetur, & cruentabitur. Cum propria tamen familiarissimè agere debet: quia ex eo, & consolationem & confortationem hauriet. Hoc ipsum tamen præsupponit, *vxorem* erga suum virum non debere spinatum sed *lilij* proprietates habere: non enim aspera & insipida; sed lenis, blanda, & beneuola esse debet: sicut Ecclesia est erga Christum: & quæ sibi persuadeat, omnes totius mundi viros sibi esse tanquam ligna *syluestria*, & inutilia: sed proprium virum esse *pomum* pulchris & odoriferis fructibus plenum: & à reliquis omnibus decet se subtrahere, atque si essent planè *syluestres*, & intractabiles: nolens ab eis villos fructus, aut munera, quæ puritatem & cordis ipsius amorem maculent: quia talia à solo suo marito expectare, & accipere debet. qui etiam erga ipsam coniugem non se debet habere tanquam *Syluestre* lignum, parum beneuolum, & inutilem, sed tanquam *pomum* quæ illam *umbra* sua protegat, & *fructu* recreet, suauiq; *odore* confortet. Et hoc modo alterius amor conseruabit & fouebit amorem alterius.

I.
Amor vni-
cus.
a Can. 2.1.

Coniugum
amor mu-
tuus.

HINC